

Sygn. akt I C 588/18

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 sierpnia 2018 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi, I Wydział Cywilny, w składzie:

Przewodniczący: S.S.R. Bartosz Kasielski

Protokolant: stażysta Beata Ociesa

po rozpoznaniu w dniu 28 sierpnia 2018 roku w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa(...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w W.

przeciwko A. A.

o zapłatę

oddala powództwo.

Sygn. akt I C 588/18

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 1 marca 2018 roku (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. wystąpił przeciwko A. A. o zapłatę kwoty 14.134,49 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz przyznanie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, że dochodzone roszczenie obejmuje należności z tytułu braku spłaty pożyczki, którą to wierzytelność powód nabył w drodze umowy cesji.

(pozew k.2 – 3)

W wyznaczonym terminie pozwana nie zajęła merytorycznego stanowiska w sprawie.

(potwierdzenie odbioru korespondencji k.26)

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny :

W dniu 17 lutego 2005 roku pozwana zawarła z Bankiem (...) Spółką Akcyjną umowę o prowadzenie rachunków bieżących, która została rozwiązana w dniu 1 kwietnia 2010 roku.

W dniu 30 lipca 2008 roku pozwana zawarła z Bankiem (...) Spółką Akcyjną z siedzibą w W. umowę kredytu, która została rozwiązana w dniu 21 kwietnia 2010 roku.

W dniu 13 grudnia 2017 roku powódka zawarła z U. 3 Niestandaryzowanym Sekurytyzacyjnym Funduszem Inwestycyjnym Zamkniętym z siedzibą w W. umowę przelewu wierzytelności na mocy której nabyła m.in. wierzytelność przysługującą wobec pozwanej z tytułu niespłaconej umowy pożyczki.

(okoliczności bezsporne)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o twierdzenia stron oraz złożone do akt sprawy dokumenty, których treść nie była kwestionowana na żadnym etapie.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje :

Powództwo podlegało oddaleniu w całości.

Stosownie do treści art. 117 § 2¹ k.c. po upływie terminu przedawnienia nie można domagać się zaspokojenia roszczenia przysługującego przeciwko konsumentowi. W myśl zaś art. 118 k.c. jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi sześć lat, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej - trzy lata. Jednakże koniec terminu przedawnienia przypada na ostatni dzień roku kalendarzowego, chyba że termin przedawnienia jest krótszy niż dwa lata.

Zgodnie z regulacją art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 13 kwietnia 2018 roku o zmianie ustawy Kodeks Cywilny oraz niektórych innych ustaw (Dz.U.2018, poz. 1104, wejście w życie z dniem 9 lipca 2018 roku) jeżeli zgodnie z ustawą zmienianą w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, termin przedawnienia jest krótszy niż według przepisów dotychczasowych, bieg terminu przedawnienia rozpoczyna się z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy. Jeżeli jednak przedawnienie, którego bieg terminu rozpoczął się przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, nastąpiłoby przy uwzględnieniu dotychczasowego terminu przedawnienia wcześniej, to przedawnienie następuje z upływem tego wcześniejszego terminu. Z kolei stosownie do treści art. 5 ust. 4 ustawy roszczenia przedawnione przysługujące przeciwko konsumentowi, co do których do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy nie podniesiono zarzutu przedawnienia, podlegają z tym dniem skutkom przedawnienia określonym w ustawie zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Wprowadzona przez ustawodawcę zmiana przepisów nakłada obecnie na Sąd obowiązek uwzględnienia z urzędu upływu terminu przedawnienia w przypadku roszczeń skierowanych przeciwko konsumentom.

W powyższym świetle należy uwzględnić fakt, że powód dochodzi roszczenia przeciwko pozwanemu posiadającemu status konsumenta, a termin przedawnienia dla tego typu żądania, jako związanego z prowadzoną działalnością gospodarczą wynosi 3 lata. Umowy bankowe zostały rozwiązane odpowiednio w dniach 1 kwietnia 2010 roku oraz 21 kwietnia 2010 roku (stan wymagalności roszczeń powstał w dniu następującym po rozwiązaniu umowy), a to oznacza, że termin przedawnienia upłynął odpowiednio w dniu 2 kwietnia 2013 roku oraz 22 kwietnia 2013 roku. Strona powodowa nie wykazała przy tym w żadnej mierze, aby bieg terminu przedawnienia został kiedykolwiek przerwany ze skutkiem dla tego właśnie podmiotu.

Na marginesie należy również odnotować, że powód nie wykazał w sposób prawidłowy swojej legitymacji czynnej do dochodzenia roszczenia objętego pozwem. Pomimo posiadania statusu profesjonalisty w zakresie realizacji należności z wierzytelności, a także korzystania z pomocy profesjonalnego pełnomocnika powód nie przedstawił, pomimo ciężącego na nim w tym zakresie obowiązku (art. 6 k.c. – onus probandi) dokumentów potwierdzających skuteczne nabycie wierzytelności, w szczególności umowy przelewu wierzytelności przez pierwotnych wierzycieli tj. Bank (...) Spółkę Akcyjną z siedzibą w W. i Bank (...) Spółkę Akcyjną z siedzibą w G. na rzecz U. 3 Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w W. oraz umocowania osób działających w imieniu tych podmiotów do zawarcia umowy. Kwestia ta ma jednak drugoplanowe znaczenie wobec stwierdzonego faktu upływu terminu przedawnienia.

Z powyższych względów powództwo podlegało oddaleniu w całości.